

Mál nr. 4/2018**M og
váttryggingafélagið V vegna sjúkdómatryggingar.****Takmörkun ábyrgðar váttryggingafélags vegna upplýsingaskyldu váttryggðs.****Gögn.**

Málskot móttakið 2. janúar 2018 ásamt fylgigögnum 1-18.
Bréf V dags 24.1.2018 ásamt fylgigögnum 1-6.

Málsatvik.

M sótti um sjúkdómatryggingu hjá V þann 14.6.2016 með milligöngu sölumanns hjá váttryggingamiðluninni A. M greindist með krabbamein í skjaldkirtli í desember 2016 og sótti um bætur úr sjúkdómatryggingu sinni hjá V þann 3.1.2018. V hafnaði bótaskyldu með bréfi dags. þann 5. maí 2017 á þeim grundvelli að M hafi með gefið rangar upplýsingar um heilsufar í umsókn sinni um sjúkdómatryggingu. Fyrir liggur að M hafði fyrir töku tryggingarinnar greinst með góðkynja æxli og að hún svaraði neitandi spurningum um það hvort hún hafi áður haft „*krabbamein eða aðra illkynja sjúkdóma/vandamál, frumubreytingar eða vöxt, æxli, blóð- eða eitlasjúkdóma eða góðkynja heilaæxli*“

M krefst bóta úr sjúkdómatryggingu sinni hjá V og byggir kröfu sína m.a. á því að V hafi ekki sýnt fram á að undanþáguákvæði, sem komi fram í greinum 4.1 og 4.2 í váttryggingarskilmálum félagsins eigi við. Vísar M til þess að hún hafi veitt V upplýsingar um heilsufar sitt og heilsufarssögu eftir sinni bestu samvisku, í samræmi við umsóknina og þær leiðbeiningar sem henni hafi verið gefnar við útfyllingu hennar. Þá byggir M á því að orðalag spurningarinnar hafi verið óskýrt og að það taki aðeins til góðkynja æxlis sem greinst hafi í heila, en ekki góðkynja æxlis sem greinst hefur annars staðar í líkama M. Þá vísar M til þess að túlka verði allan vafa M í hag samkvæmt andskýringarreglu váttryggingaréttar.

V hafnar bótaskyldu með vísan til greinar 4.1. í skilmála váttryggingarinnar, þar sem m.a. kemur fram að hafi váttryggingartaki sviksamlega eða með öðrum hætti vanrækt skyldu sína til að veita félaginu upplýsingar um atvik sem haft geta þýðingu fyrir mat þess á áhættunni og váttryggingaratburður hefur orðið falli ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta, sbr. 83. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004. Þá kemur fram í ákvæðinu að rangar eða ófullnægjandi upplýsingar veiti félaginu enn fremur rétt til að segja váttryggingunni upp sbr. 84. gr. laganna.

Álit.

Ágreiningur málsins lýtur að því hvort að M hafi vanrækt upplýsingaskyldu sína skv. 83. gr. vsl. og hvort vanrækslan hafi verið í þeim mæli að ekki teljist óverulegt þannig að fella megi ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta. Ekki verður fallist á það með M að orðalag spurningarinnar sem lögð var fyrir hana fyrir töku váttryggingarinnar hafi verið óskýrt eða að spurningin hafi verið með þeim hætti hún eigi aðeins við um góðkynja heilaæxli, en ekki góðkynja æxli sem greinast á öðrum stað í líkama M.

Þar af leiðandi er ljóst að M gaf rangar og ófullnægjandi upplýsingar um heilsufar sitt í umsókn við töku sjúkdómatryggingar hjá V. Af þeim sökum ber V ekki ábyrgð sbr. 1. mgr. 83. gr. laga um váttryggingarsamninga. Þá var upplýsingagjöf M með þeim hætti að V var heimilt að segja upp váttryggingunni sbr. 1. mgr. 84. gr. laga um váttryggingasamninga. Þá ber einnig í þessu sambandi að vekja athygli á 2. mgr. 85. gr. laga um váttryggingasamninga, en miðað við það tilvik sem hér ræðir um þá þykir V eiga rétt á að hafna bótaskyldu og segja upp tryggingunni þar sem sú takmörkun sem vísað er til í ofangreindri 2. mgr. 85. gr. laga um váttryggingasamninga gildi ekki í því tilviki sem hér ræðir um sbr. lokasetning tilvísaðrar lagagreinar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúkdómatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 16. mars 2018,

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Jón Magnússon lögmaður